

Ν. Β. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ διαταγῇ
ῥύσεως τῶν ὁδῶν
Πειραιὸς καὶ Ἰε-
ρανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησίᾳ δρ. Ν. 8
Ἐξω. " " 3
τὰς ἐπαρχ. ἐτησίᾳ " 10
Ἐξω. " " 6
τῷ ἔξωτερ. ἐτησίᾳ πρ. 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ῥωμικαὶ ἔρωτες Ἑμ. Γονζαλὲς, (μετὰ ἀνέκδοτ.) — Περὶ ἰχθυο-τροφίας
(μετὰ ἀνέκδοτ.) — Ποικίλα — Θαυμάσια τῆς φύσεως — Συγχροτήτων
Μ. Ἀδελφίμου.

ΕΝΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ... ἀποτὰ 10.
τὰς ἐπαρχίαις " 15.
τῷ ἔξωτερῳ " 25.
Φύλλα προσηγορίας " 50.

Ἄκου με νὰ σὲ παρατηροῦ. Σελ. 186, στίλ. 3.

ΡΩΜΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΕΜ. GONZALES

Ὁ πρίγγιψ Μοριάνιν ἐφθασεν ἐπὶ τέλους, τεταραγμένος, μάλιστα δυνάμενος νὰ λαλήσῃ, τρέμων μὲ φόβον τὴν θυγατέρα του νεκράν, μὴ αἱ φλόγαι κατέστρεψαν τὸ ὄρατον πρόσωπόν της καὶ μετέβαλον αὐτὴν εἰς εἰδωλὴν Ἑρινύα. Ὅτε τὴν εἶδεν ὠχρὰν καὶ γαλῆμον ὅτε τὴν ἤκουσε, λαλοῦσαν μετὰ τόσῳ ἡρέμου εἰρωνείας, ἔρηξεν κραυγὴν χαρᾶς, τὴν ἐνηγκαλίσθη, τὴν ἱστάσθη εἰς τὸ μέτωπον, τὴν παρητήρησεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἔφαυε τὰς χεῖρας της μετὰ περὶ πόρου χαρᾶς. Ἦκου δὲ

ὑπερτάτης προσπάθειας, λαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του, διέταξε τοὺς ὑπαιρέτας του νὰ φέρωσι τὴν ἀμαζὴν, ἐν ᾗ κατέθεσε μόνοι τὴν Βεράτσικαν ἐπὶ τῶν προσκεραλαίων, μετὰ τῆς λεπτολόγου καὶ ἀδελφῆς φρονιμῆος φιλοστόργου γυναικός.

— ἦσαι ὑπὸ κράτησιν, Ἀλέξανδρε, ἔλεγε κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ταγματάρχης, πλήττων οἰκτίως διὰ τῆς χειρὸς τὸν ὄμιον τοῦ νέου προουρῶ, ὅστις ἐξηκολούθει νὰ μάνη βεδυθισμένος εἰς τὰς δειροπολήσεις του.

Οἱ τρεῖς μνηστῆρες ἐχλοτύπησαν καὶ δι' αὐτὴν τὴν κράτησιν ταύτην, ἥτις ἀνέφου ἔτι τὴν ἀξίαν τῆς ἀφοσίωσιν τοῦ ἀπλοῦ στρεπτιώτου. Ὁ ὑπαπιστῆς πρὸ πάντων ἐρεῖβι βλέμμα

ὁκασίμως ῥίψας πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ἐνῶ ἐμάντευε σπουδαῖον ἀντεραστήν, ἂν ἡ πριγγίπικσα ἤξιον νὰ ἐνθουσιῇ τὸν σωτήρ᾽ της καὶ νὰ ἀναλάβῃ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν τύχην του.

Ἐνῶ ἡ ἀμαζα ἀπεμακρύνετο τῶν ἀνακτόρων, ὁ δόκιμος, λησμονῶν ὅτι τὸ μέλλου του ἐκινδύνευε νὰ κατὰστροφῇ, ἐσκέπτετο ἂν ἡ ὑπερήφανος Βεράτσικα τὴν ἐπάρειν ὑὰ ἐνθουσιῇ καὶ ὅτι αὐτὴς ὑπάρχει, ἡ δὲ διαρκὴς αὐτοῦ ἀφιδοκία τὸν ἐξασάνιζε λίαν, διότι αὐτὴν καὶ μόνην πλέον ἐβλεπεν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλ' ὁ ἐραστὴς δὲν δύναται νὰ ἀμφισβῆσθῇ ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ λατρευομένης, καὶ ἂν αἱ ἀτέλειαι της ἦναι εἰς πάντων τὰ ὀφθαλμοὺς κατεστρεμμέναι ὡς ὁ ἥλιος, αὐτὸς